

Dosarul nr. 3ra-113/22
2-20158925-01-3ra-09022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 decembrie 2020, Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este o persoană juridică care desfășoară activitate farmaceutică prin intermediul farmaciei și a filialelor autorizate în modul stabilit de lege. Pentru desfășurarea activității menționate a obținut licența cu privire la activitatea farmaceutică seria A MMII nr.057011 din 7 martie 2018, valabilă până la 7 martie 2023.

A menționat că la data de 9 ianuarie 2019 a încheiat contractul de locațiune cu Zoia Punga, în temeiul căruia a primit în locațiune pentru activitatea farmaceutică încăperea nelocativă din incinta Centrului Medicilor de Familie, din satul Persecina, raionul Orhei, cu o suprafață de 69,02 m². Ulterior închirierii încăperii destinate extinderii activității farmaceutice, a efectuat investiții în crearea unor condiții de îmbunătățire a spațiilor închiriate.

A specificat că în scopul extinderii activității farmaceutice, la 3 iunie 2020 s-a adresat cu cerere către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale înregistrată cu nr.C060157/2020, prin care a solicitat reperfectarea licenței în vederea amplasării filialei pe adresa din satul Persecina, raionul Orhei. La depunerea cererii au fost anexate actele prevăzute în art.142 alin.(1) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică.

Reclamanta a susținut că prin depunerea cererii în cauză, a avut intenția de a valorifica și exercita dreptul legitim prevăzut de lege la desfășurarea activității farmaceutice la adresa indicată. Însă, prin decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 18 iunie 2019 cererea sa a fost respinsă. În motivarea refuzului, pârâtul a invocat răspunsul Agenției Naționale pentru Sănătate Publică nr.01- 18/3-2173 din 17 iunie 2020, prin care ar fi stabilit necorespunderea filialei în cauză, condițiilor de activitate înaintate față de încăperi, aprobate prin hotărârea Guvernului nr.504 din 12 iulie 2012, pentru aprobarea Regulamentului sanitar privind dotarea și exploatarea farmaciilor și depozitelor farmaceutice.

Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată nefiind de acord cu refuzul și temeiul invocat la data de 18 iulie 2020, a depus la autoritatea emitentă o cerere prealabilă prin care a indicat că Agenția Națională pentru Sănătate Publică a emis și formulat concluziile în răspunsul nr.01-18/3-2173 din 17 iunie 2020 în mod pripit și fără ieșirea la fața locului a reprezentanților acesteia. Iar, concluziile acestora sunt contradictorii și oferite fără ieșirea la fața locului. Examinând cererea prealabilă, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale prin scrisoarea nr. Rg02-003057 din 4 august 2020 a informat-o că în adresa Agenției au parvenit două notificări (contradictorii după conținut) de la Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Centrul de Sănătate Publică Orhei cu privire la evaluarea condițiilor sanitare pentru filiala din satul Peresecina, raionul Orhei, motiv pentru care Agenția se va expune asupra cererii prelabile după recepționarea răspunsului pe cazul respectiv. Concomitent, prin scrisoarea nr.Rg02-003256 a fost informată că, pentru reexaminarea dosarului, urmare depunerii cererii prelabile, este necesară depunerea repetată a cererii în sistemul SIA GEAP, cu anexarea tuturor actelor necesare pentru obținerea licenței.

Astfel, reclamanta a precizat că la 19 august 2020 a depus conform solicitării cererea nr. C075101/2020 privind reperfectarea licenței pentru extinderea activității farmaceutice și amplasarea filialei în satul Peresecina, raionul Orhei, cu includerea filialei în Anexă la Licență.

A comunicat că prin scrisoarea semnată la 21 septembrie 2020, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a informat-o despre decizia privind refuzul în satisfacerea cererii nr.C075101/2020 din 19 august 2020 privind eliberarea actului permisiv pentru amplasarea filialei farmaciei în satul Peresecina, raionul Orhei.

Reclamanta a remarcat ca temei de refuz în eliberarea actului permisiv solicitat neîncadrarea cererii în prevederile art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la activitatea farmaceutică, fiind indicat că urmare a măsurărilor efectuate prin intermediul aplicației Fondului Național de date geospațiale, distanța dintre cea mai apropiată farmacie „Trei V Farm” Societate cu Răspundere Limitată, amplasată pe adresa raionul Orhei, satul Peresecina, str. Ștefan cel Mare 59 și filiala nouă a sa, amplasată pe adresa raionul Orhei, satul Peresecina, str. Ștefan cel Mare 63, (incinta Centrului de Sănătate), constituie 100 metri, ceea ce contravine prevederilor art.19 alin.(4) din Legea nr.1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică. Totodată, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a indicat recomandări pentru îmbunătățire la fondarea întreprinderilor farmaceutice sau filialelor lor în vederea respectării prevederilor actelor legislative în vigoare - art.19 alin. (4) și (5) al Legii nr.1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică. Prin aceasta, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a făcut trimitere la criteriile geografice și demografice la înființarea filialelor noi farmaceutice.

În opinia reclamantei, pârâta în calitate de autoritate emitentă a interpretat eronat legea în detrimentul său, fapt care a stat la baza refuzului ilegal în satisfacerea cererii

adresate. În situația faptică și juridică relatată, refuzul în perfectarea licenței este unul ilegal, bazat pe o interpretare și aplicare eronată a legii.

A afirmat că, depunând cererea de reperfectare a licenței în sensul declarat, a respectat cerințele care țin de prezentarea actelor necesare licențierii (după conținut și formă). Or, la acest capitol nu au fost ridicate obiecții de către autoritatea emitentă, aceasta refuzând reperfectarea licenței în baza interpretării legii.

A mai adăugat că s-a conformat condițiilor sanitare de amplasarea a farmaciilor și a obținut actul permisiv – Autorizație sanitare de funcționare (pentru subdiviziunea, pentru care a fost solicitată reperfectarea licenței). Deci, i-a fost eliberată autorizația sanitară de funcționare nr. 006222/2020, prin care a fost autorizată desfășurarea activității farmaceutice pe adresa filialei fondate prin extindere.

Reclamanta a relatat că nefiind de acord cu decizia de refuz din 21 septembrie 2020 vizând cererea nr.C075101/2020, a contestat-o, invocând ilegalitatea în satisfacerea dreptului pretins.

A indicat că la cererea prealabilă, pârâta nu a emis răspuns și nu i l-a comunicat, lăsând fără examinare cererea prealabilă.

A invocat că licențierea activităților prevăzute de lege este reglementată de către un ansamblu de legi, care interacționează și se completează în modul stabilit, conform art.19 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică.

Reclamanta a mai făcut trimitere la art.1 alin.(2), art.3 alin.(3), art.5 alin.(3), art. 7 alin. (7) art. 127, art. 128 alin. (2), art.141 din Legea privind reglementarea prin autorizarea activității de întreprinzător, art. 19 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, art. 4, 9, 126, 127 din Constituție, art. 8, 10 din Legea cu privire la antreprenorial și întreprinderi, statul creează tuturor întreprinderilor condiții juridice și economice egale.

A mai menționat că, în temeiul prevederilor articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și jurisprudenței în acest domeniu, o licență constituie un bun în funcție de faptul dacă deținătorul sau solicitantul licenței are o speranță rezonabilă și legitimă în privința dreptului legal de dobândire, valabilității în timp a licenței și a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei licențe. Conform jurisprudenței CEDO, refuzul în eliberarea licenței și încetarea valabilității acesteia, prin care se permite crearea unei afaceri, constituie o interferență în dreptul de a se bucura de proprietate, care este garantat de art. 1 din Primul Protocol (a se vedea: Pudas v. Suedia, hotărârea din 27.10.1987, Tre Tractores Aktiebolag v. Suedia, hotărârea din 07.07.1989, Rosenzweig and Bonded Warehouses Ltd. v. Polonia, hotărârea din 28.07.2005, Bimer SA v. Moldova, hotărârea din 10.07.2007 ș.a.).

A notat și faptul că, Republica Moldova și-a asumat obligația ajustării legislației naționale la standardele europene. Conform art. 4 din Legea cu privire la acte legislative nr.780-XV din 27.12.2001, actul legislativ trebuie să corespundă prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, inclusiv legislației comunitare. Compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ. În aceeași ordine de idei și întru executarea prevederilor articolului III din Legea nr.168-XVI din 15 iunie 2006 pentru completarea și modificarea unor acte legislative, prin hotărârea Guvernului cu privire la armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară nr.1345 din 24 noiembrie 2006, Guvernul a stabilit că procesul de armonizare se va efectua după procedurile de organizare și de tehnică legislativă stabilite

de Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative și de Legea nr. 317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, fiind concomitent aprobat conform anexei Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară. Conform pct.3 din respectivul Regulament, legislația comunitară constă din tratatele constitutive ale Uniunii Europene precum și din cele care le modifică și completează pe acestea (legislația primară), jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, precum și actele emise de către instituțiile Uniunii Europene (legislația secundară), iar actele normative cele mai utilizate sunt regulamentele, directivele, deciziile, fiecare dintre acestea având caractere, modalități de aplicare sau destinații proprii, inclusiv la lit. b) este indicat expres că directiva este actul obligatoriu, definind obiectivele ce urmează a fi atinse în contextul politicii comune.

Reclamanta a precizat că astfel de reglementări demografice și geografice privind amplasarea farmaciilor au fost adoptate și de către alte state ale Uniunii Europene. În paralel, Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului European privind serviciile în cadrul pieței interne impune statele membre să examineze dacă sistemul lor juridic condiționează accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de restricții cantitative sau teritoriale, în special sub forma limitărilor stabilite în funcție de populației sau a unei distanțe geografice minime între prestatori. Asemenea restricții urmează a fi eliminate, putând fi menținuți ca excepție doar în cazul în care întrunesc condițiile de nediscriminare, necesitate și proporționalitate. În această privință, Comisia Europeană a inițiat în 2006 o procedură de încălcare contra Spaniei și Austriei, ale căror legislații conțineau restricții demografice și geografice pentru amplasarea farmaciilor. Conform Comisiei Europene, sistemul de limitare a numărului de farmacii nou deschise, pe baza unor reguli privind numărul de locuitori și distanța dintre farmacii, pare disproporționat și chiar contraproductiv în relație cu obiectivul de asigurare a unei bune furnizări de medicamente în anumite zone. Curtea Europeană de Justiție în hotărârea din 1 iunie 2010 în cauzele conexe C-570/07 și C-571/07 a stabilit următoarele: „Limitele demografice și geografice (...) pentru înființarea unor noi farmacii constituie o restricție privind libertatea de stabilire”. Cu referire la condițiile de densitate demografică și de distanță minimă între farmacii aplicabile în Spania, Curtea Europeană de Justiție a menționat că astfel de măsuri ca: „... aplicarea uniformă a normelor de bază de 2 800 de locuitori și de 250 de metri între farmacii (...) riscă să nu asigure un acces adecvat la serviciul farmaceutic în zone care prezintă anumite particularități demografice”.

A stipulat că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin. (4), (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

A opinat că pârâta este obligată să satisfacă cererea sa înaintată la prezentarea copiei de pe certificatul de înregistrare de stat a întreprinderii sau organizației; licența în original ce necesită reperfectare, copiei extrasului din registrul bunurilor imobile sau a contractului de locațiune a imobilului unde urmează a fi desfășurată activitatea licențiată; copiei autorizației sanitare de funcționare a întreprinderii sau instituției farmaceutice - eliberată de serviciul sanitaro-epidemiologic teritorial; copiilor diplomelor de absolvire a instituției superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic (după caz, certificatele de echivalare a diplomelor obținute în străinătate, eliberate în modul stabilit) și copiile carnetelor de muncă (pentru conducătorii unităților farmaceutice) cu înscrierea respectivă despre angajarea în funcția dată (actele prevăzute în mod exhaustiv de lege).

A afirmat că, prin intermediul înaintării în instanțele judecătorești, în vederea anulării ca fiind ilegale refuzurile autorităților pentru eliberarea/reperfectarea licențelor pentru activitate farmaceutică, având ca temei de refuz, prevederile art. 19 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, au fost anulate peste 100 de decizii cu obligarea eliberării/reperfectării licențelor solicitanților pentru noile farmacii și filiale. Hotărârile judecătorești au rămas definitive și irevocabile. Informația cu privire la numărul licențelor eliberate/reperfectate în baza hotărârilor judecătorești poate fi monitorizată pe site-urile Camerei de Licențiere (predecesoarea pârâtei în domeniul licențierii activității farmaceutice) și Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, la rubrica Registrul de Licențe. De asemenea, hotărârile judecătorești sunt plasate pe portalurile instanțelor judecătorești, având ca părți solicitanții de licențe, Camera de Licențiere și Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. O parte din ultimele hotărâri au fost prezentate instanței de fond în calitate de jurisprudență națională.

A susținut că pârâta, în perioada anului 2017 și ianuarie 2018, a eliberat/reperfectat licențe pentru activitate farmaceutică în condiții similare pentru deschiderea filialelor noi în municipii și orașe, inclusiv, executând hotărâri judecătorești emise de instanțele (de fond), fără a le contesta, deci conformându-se lor și recunoscându-le. Astfel, în prezent există peste 100 de hotărâri judecătorești intrate în vigoare, irevocabile și executate, care au produs efecte și în temeiul cărora, a fost recunoscut solicitanților (subiecți al antreprenorialului, prestatori ai activității farmaceutice) dreptul legitim la fondarea (deschiderea) subdiviziunilor (filialelor, farmaciilor noi) în orașe și municipii.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei de refuz a Agenției Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale pe marginea cererii nr. C075101/2020 din 19 august 2020; obligarea Agenției să emită actul administrativ favorabil de reperfectare a licenței Seria MMII nr. 057011 din 7 martie 2019, pentru activitatea farmaceutică cu includerea subdiviziunii (filialei) în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate pe licență pentru subdiviziunea (filialei) teritorială amplasată în raionul Orhei, satul Peresecina, str. Ștefan cel Mare 65.

Prin hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la data de 14 mai 2021, Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată a depus apel nemotivat, iar la 9 august 2021 motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de către Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă. S-a anulat decizia de refuz a Agenției Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale din 21 septembrie 2020 și s-a obligat Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ favorabil de reperfectare a licenței deținute de Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată, cu includerea subdiviziunii în anexa licenței, amplasate în raionul Orhei, satul Peresecina, str. Ștefan cel Mare 65.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, analizând circumstanțele de fapt ale cauzei, prin prisma normelor de drept relevante speței deduse judecării, a conchis că instanța de fond pripit a ajuns la concluzia privind respingerea cerințelor reclamantului.

Instanța inferioară studiind materialele cauzei, prin prisma normelor de drept, în special decizia de refuz, a concluzionat că argumentele autorității publice pârâte, invocate ca temei de refuz, și anume trimiterea la prevederile art. 19 din Legea nr.1456-XII din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică, nu pot fi reținute, or, acestea reprezintă o ingerință nejustificată în dreptul reclamantului de a desfășura o activitate licențiată.

Instanța de judecată a stabilit inexistența unui mecanism legal de implementare a cerințelor legale privitor la factorul demografic - o farmacie la un număr de la 3000 până la 4000 de locuitori și cel geografic - distanță de cel puțin 250/500 de metri, prevăzute de art.19 alin.(4) și (5) al Legii nr. 1456-XII din 25 mai 1993, introduse prin Legea nr.57 din 1 aprilie 2011, omisiune a autorităților statale, care nu poate fi interpretată în defavoarea reclamantului.

Instanța de apel a notat că nu sunt temeiuri pentru a stabili că, la emiterea actului contestat, s-a respectat principiul unui just echilibru între interesele individuale ale societății reclamante și cele pe care trebuie să le asigure autoritatea publică pârâtă, adică interesele publice, or, în speță, o eventuală admitere a cererii reclamantului satisface interesele publice, prin urmare, măsura de respingere întreprinsă de autoritatea publică pârâtă nu este necesară într-o societate democratică.

La data de 21 decembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm” a depus recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, repunerea în termen, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea cererii de recurs recurenta a invocat că nu a fost atrasă în proces, iar soluția adoptată de către instanța de apel nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6.1. din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația instanței și a părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Prin referința depusă la 24 martie 2022, Întreprinderea Mixtă „Elodi-Farm” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă a cererii de recurs depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm”.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm”, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În corespundere cu dispozițiile art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în

condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Relevante la acest segment sunt dispozițiile art. 195 din Codul administrativ, care statuează că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Astfel, având în vedere dispozițiile art. 195 din Codul administrativ coroborate cu prevederile art. 430 din Codul de procedură civilă, se notează că sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În temeiul art. 203 din Codul administrativ, participanți la proces sunt: a) părțile; b) persoanele atrase în proces de instanța de judecată; c) alți subiecți investiți de lege cu drept de sesizare.

Reținând prevederile legale sus relatate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm” nu întrunește niciuna din calitățile procesuale specificate la art. 430 din Codul de procedură civilă în coroborare cu art. 203 din Codul administrativ și respectiv, nu este în drept să declare recurs.

Cât privește argumentul recursului precum că nu a fost atrasă în proces, completul specializat nu îl poate reține întru casarea deciziei instanței de apel, or, în situația Societății cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm” acesta ar putea fi invocat ca temei de desființare a hotărârii judecătorești definitive și reluare a procesului, prin folosirea căilor extraordinare de atac.

Din considerentele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 195, 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „TreiV-Farm”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu